

Penes de 53, 46 i 8 anys de presó per als acusats pels atemptats del 17-A

L'Audiència Nacional condemna Chemlal i Oukabir per pertinença a grup terrorista i tinença i fabricació d'explosius, i a Ben lazza per col·laboració amb organització terrorista

El primer dia de judici dels atemptats del 17-A | Pool EFE

L'Audiència Nacional ha condemnat a penes d'entre vuit i 53 anys de presó els membres de la cèl·lula terrorista que va atemptar a Barcelona i Cambrils el 17 d'agost del 2017 i on van morir 16 persones. Concretament, el tribunal presidit per Alfonso Guevara ha imposat una pena de 53 anys al principal acusat, Mohamed Houli Chemlal, que va sobreviure a l'explosió de la casa d'Alcanar on els terroristes preparaven l'atac; de 46 anys per a Driss Oukabir, que va perdre el seu germà en l'atac a Cambrils; i vuit anys per a Said Ben lazza, que va tenir un paper testimonial durant tot el judici.

De la mateixa manera, la sala condemna a una pena d'inhabilitació absoluta i especial els tres condemnats, que tindran prohibit acostar-se a Alcanar durant deu anys un cop complertes les penes de presó. La sentència també indica que el compliment efectiu de la pena per als dos principals acusats no superarà els 20 anys de presó.

La sentència, de 1.018 pàgines, condemna Chemlal i Oukabir pels delictes de pertinença a organització terrorista, tinença, dipòsit i fabricació d'explosius de caràcter terrorista, i estralls en temptativa de caràcter terrorista en concurs amb 29 delictes de lesions per imprudència greu. A Ben lazza se li imposa la pena per col·laboració amb organització terrorista i no podrà acostar-se a Alcanar durant cinc anys un cop compleixi la condemna de presó. L'Audiència Nacional fixa penes

més llargues de les que sol·licitava la Fiscalia, que demanava 41 anys per Chemlal, 36 per Oukabir i vuit Ben Iazza, però descarta la presó permanent revisable que demanaven algunes de les acusacions particulars. La sentència es pot recórrer ara a la sala d'apel·lacions.

La sentència també condemna els dos principals acusats a indemnitzar les desenes de víctimes, amb quantitats que superen els 2.000 euros en la majoria dels casos. Es tracta sobretot de veïns ferits del xalet d'Alcanar que va explotar el dia abans dels atemptats i dels Mossos d'Esquadra i bombers de la Generalitat que treballaven en el desenrunament del lloc dels fets quan es va produir una segona explosió. També han estat condemnats a pagar els danys causats als vehicles, caravanes i domicilis del voltant danyats per les explosions.

La sala ha decidit absoldre Chemlal i Oukabir de 14 delictes d'homicidi en temptativa de caràcter terrorista, de 34 delictes de lesions de caràcter terrorista i de cinc per lesions per imprudència. També ha absolt Ben Iazza dels delictes de pertinença a grup terrorista, tinença d'explosius i conspiració per estralls. El judici va començar el 10 de novembre a l'Audiència Nacional i es va allargar fins a mitjans de febrer. La sentència ha trigat poc més de tres mesos a sortir.

L'imam va radicalitzar els joves

El tribunal considera provat que va ser l'imam de Ripoll Abdelbaki Es Satty qui va radicalitzar els joves d'origen marroquí que van acabar formant la cèl·lula gihadista a partir del 2015. A partir de la tardor del 2016 ja busquen informació sobre com preparar explosius i pensen en cometre atemptats contra edificis emblemàtics, sobretot l'imam. A partir de la primavera del 2017 ja comencen els preparatius.

L'escrit del tribunal destaca, un a un, tots els indicis documentals, de trucades, missatges i electrònics que evidencien trobades del grup a la casa d'Alcanar i en altres punts, què feien i sobre què parlaven. També consten totes les visites a establiments per adquirir precursors d'explosius i altres elements, com els vehicles, i com ho van finançar amb petits robatoris i la revenda de joies. Van elaborar triperòxid de triacetona (TATP), conegut com "mare de Satanàs", per preparar diversos artefactes explosius, 17 granades de mà casolanes, cinturons.

Es-Satty va morir a Ripoll

La cèl·lula havia previst atemptat el 20 d'agost al Camp Nou durant el partit Barça-Betis, però la nit del 16 d'agost el compost químic va explotar mentre segurament el manipulaven l'imam i Youssef Aalla. Houli Chemlal, que era a l'exterior de la casa, va resultar ferit greu i traslladat a l'hospital, mentre que els altre dos van morir a l'acte. El tribunal assegura que l'imam va morir en aquella explosió, contradient així els dubtes que tenia alguna acusació particular respecte les proves d'ADN que es van fer a les restes del cos.

A primera hora de la tarda del 17 d'agost, la casa va tornar a explotar mentre mossos i bombers feien tasques de desenrunament. La resta del grup no ho va saber fins el mateix dia 17 a primera hora de la tarda i aleshores van començar a improvisar. Van tenir converses tenses i plenes de dubtes i van decidir trobar-se a l'AP-7. Però Younes Abouyaqoub, que anava sol per l'autopista, va girar cua a Altafulla sense dir res a la resta i va decidir cometre l'atropellament massiu a la Rambla de Barcelona.

Després de l'assassinat massiu al centre de la ciutat va fugir a peu fins la zona universitària, on va apunyalat mortalment a Pau Pérez per robar-li el cotxe i fugir de la ciutat, embestint mossos d'Esquadra que feien un control antiterrorista a la Diagonal. El tribunal detalla els 14 morts a la Rambla i les lesions patides per 176 vianants. A més, descarta que altres persones que eren a la zona rebessin indemnitzacions en no considerar provat que patissin lesions per aquell atropellament. Sí que admet que 82 persones van patir la síndrome d'estrès posttraumàtic.

Sentència Atemptats 17-A (https://www.scribd.com/document/509560476/Sentencia-Atemptats-17-A#from_embed) by Naciódigital
(https://www.scribd.com/user/507669339/Naciódigital#from_embed)